

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

ve farnosti

Brno Obřany - Maloměřice

16. – 22. 10. 2022

Program misí

Kreslený komiks

Žehnání domů

Vzpomínky z minulých misí

K MISIÍM SE PŘIPOJÍM,
DOBRO V SOBĚ
PROBUDÍM

*Bez víry, bez Boha je
i milionář chudákem...*

Srdečně Vás zveme

MISIE	BRNO OBŘANY, MALOMĚŘICE
NEDĚLE 16. 10.	9,00 MŠE SVATÁ s misijní promluvou (<i>farní kostel</i>) 14,00 misijní hra pro děti: „ <i>Hon za klíči k pokladu,</i> “ na dvou místech: 1) před budovou Orlovny, ul. Hlaváčova 2) park na konci ul. Fryčajova mezi paneláky u hasičky 14,15 stavovská promluva pro ženy (<i>kostel</i>) 15,45 K-fara, Fryčajova 16, krátké představení a pozvání misii 16,00 Divadlo Koráb, pro děti, (<i>K-fara, Fryčajova 16</i>)
PONDĚLÍ 17. 10.	14,00 – 16,00 adorace (nejen) za misie (<i>obecní kaple, křižovatka ul. Hamry, Obřanská a Selská</i>) 17,00 MŠE SVATÁ pro děti farní (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 18,00 MŠE SVATÁ pro dospělé (<i>kostel</i>) 19,30 MŠE SVATÁ pouze pro mládež (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 20,00 film „Boxer knězem“ (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>)
ÚTERÝ 18. 10.	14,00 – 16,00 adorace (nejen) za misie (<i>obecní kaple, křižovatka ul. Hamry, Obřanská a Selská</i>) 15,00 MŠE SVATÁ v DDS Betánie, (<i>ul. Borky, a následná návštěva nemocných</i>) 17,00 MŠE SVATÁ pro děti (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 18,00 MŠE SVATÁ pro dospělé (<i>kostel</i>) - po ní stavovská promluva pro muže 19,30 MŠE SVATÁ pouze pro mládež (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>)
STŘEDA 19. 10.	14,00 – 16,00 adorace (nejen) za misie (<i>obecní kaple, křižovatka ul. Hamry, Obřanská a Selská</i>) 17,00 MŠE SVATÁ pro děti (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 18,00 MŠE SVATÁ pro dospělé (<i>kostel</i>) následuje KAJÍCÍ PROCESÍ svíčky a pochodně s sebou, půjde se průvodem
ČTVRTEK 20. 10.	14,00 – 16,00 adorace (nejen) za misie (<i>obecní kaple, křižovatka ul. Hamry, Obřanská a Selská</i>) ZPOVĚĎ (<i>kostel</i>) od 14,00 hod. do posledního kajícíka 17,00 MŠE SVATÁ pro děti (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 17,00 ekumenická bohoslužba (<i>Sborový dům Betlém, Selská 57</i>) 18,00 MŠE SVATÁ pro dospělé (<i>kostel</i>) 19,30 MŠE SVATÁ pouze pro mládež (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>)
PÁTEK 21. 10.	14,00 – 16,00 adorace (nejen) za misie (<i>obecní kaple, křižovatka ul. Hamry, Obřanská a Selská</i>) ZPOVĚĎ od 14,00 hod. do posledního kajícíka 17,00 MŠE SVATÁ pro děti (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 18,00 MŠE SVATÁ pro dospělé (<i>kostel</i>) 19,30 MŠE SVATÁ pouze pro mládež (<i>sál klubovny - Večeřadlo, ve dvoře</i>) 21,00 – 5,00 celonoční adorace (<i>kostel</i>) 5,00 MŠE SVATÁ pouze pro mládež (<i>kostel</i>)
SOBOTA 22. 10.	9,00 MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže (<i>kostel a následné procesí s misijním křížem</i>)

Můžete se přidat:

pečení perníčků 25. 9. – 7. 10. 2022

zdobení perníčků 8. – 9. 10. 2022

roznášení perníčků 15. 10. 2022

Slovo duchovního správce

Protože rád používám příběhy, o jeden se s vámi rozdělím, a přál bych vám, abyste v tomto čtení vydrželi až do konce Misijního zpravodaje.

Jeden velmi zaměstnaný podnikatel si zastavil na ulici taxík. Chvatně do něj naskočil a přikázal: “Honem, jedte, jak nejrychleji to půjde.”

Gumy jen zasvištěly a taxík vyrazil na plný plyn.

Po chvíli pasažér znejistěl. Naklonil se k řidiči: “Řekl jsem vám, kam jedeme?”

Taxikář mu s klidem odpověděl: “Ne, ale jedu jak nejrychleji můžu.”

I žít se dá “naplno a naslepo”.

Právě misie nám mají připomenout jedinečnost života a pomoci pochopit, proč jsem zde na zemi.

K oslavě Boha, pro bližní, pro druhé, k tomu, abychom udržovali a zvelebovali přírodu, rozdávali lásku a radost...

Nikdo z nás není dokonalý. A podstatu misií připomíná Misijní píseň: „K misiím se připojím, dobro v sobě probudím.”

Ale bez „připojení a zastavení“ se při misiích to nepůjde. Přeji požehnaný, klidný a radostný čas na misiích.

+ žehná Petr Šplouchal – administrátor farnosti

Ochota k obnově

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani když by vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahu začít znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenal. P. Marek Dunda

MISIJNÍ KŘÍŽ

Vážení přátelé,

víte, že v naší městské části máme jeden z nejmladších uměleckých pokladů? **Misijní kříž.**

Jak a kdy vznikl? Možná vznik a krátkou historií jeho trvání částečně vysvětlí neúplné úryvky ze záznamu farní kroniky:

16. 9. 2009 při příležitosti blížící se návštěvy svatého otce, papeže Benedikta XVI. v Brně, pojal jáhen Petr nápad nechat zhotovit misijní kříž a požádat papeže o jeho požehnání. Vznikl návrh tzv. „jetelového kříže“. Název je odvozen od vzhledu zakončení ramen kříže.

Přes všechny počáteční problémy se tento nápad podařilo realizovat a ke svěcení byly nakonec na brněnském letišti, kromě kříže z obřanské farnosti, připraveny ještě další dva kříže z jiných farností.

Podle návrhu jáhna Petra zhotovil misijní kříž **umělecký řezbář Bc. Roman Slaný** z nedalekých Řícmanic.

Náklady na zhotovení kříže uhradila jako dar jedna z věřících rodin farnosti.

27. 9. 2009 byl na letišti v Brně-Tuřanech kříž požehnan papežem Benediktem XVI.

8. 9. 2010 byl kříž instalován před budovou fary a autorem Romanem Slaným připraven pro tehdejší lidové misie.

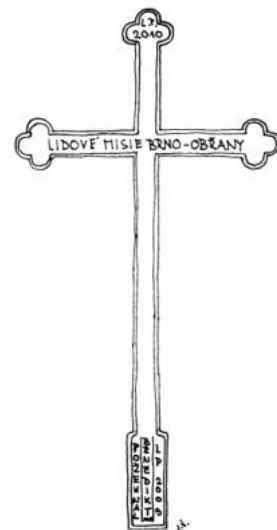
V sobotu 25. 9. 2010 byly misie zakončeny děkovnou mší svatou a následným průvodem k faře s misijním křížem, který byl nesen z kostela a tam „povýšen“ jako symbolická památka na lidové misie v r.2010.

A co současnost?

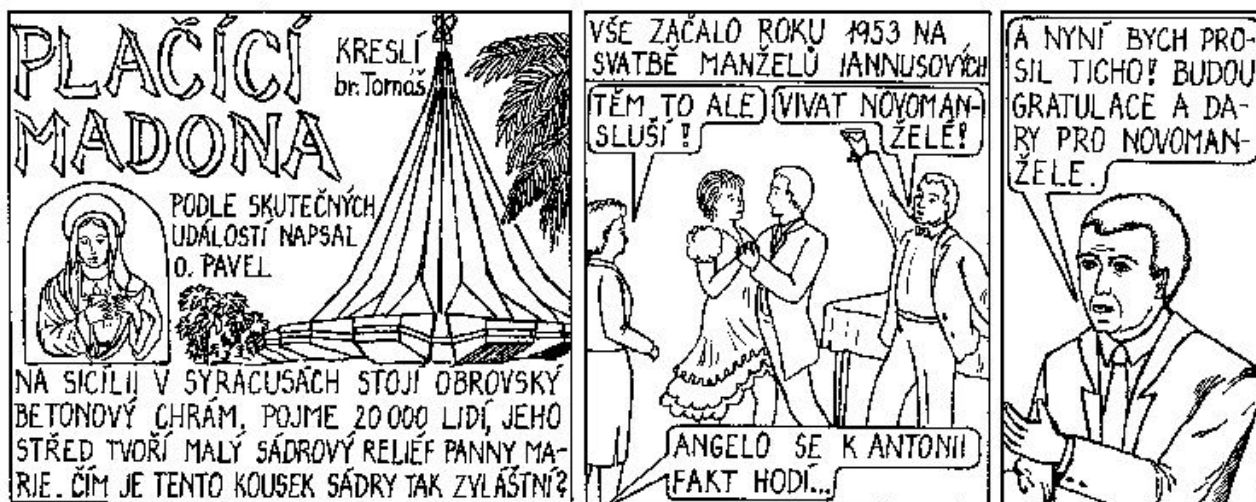
Nyní probíhá rekonstrukce misijního kříže, opět pod vedením jeho autora.

Proto jej před budovou fary nemůžeme vidět a ke zhlédnutí bude až na zakončení misí v **sobotu 22. 10. 2022 po mši svaté, která začíná v 9 hodin.**

Tato informace je pro vás zároveň pozvánkou, kterou se s vámi loučím a přeji vše dobré *J. P.*

Na svátek Povýšení Svatého Kříže požehnal brněnský diecézní biskup Mons. Pavel Konzbul lidovým misiím v Brně - Obřanech a Maloměřicích.

Žehnání domů

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

Požehnání domů se v Brně - Obřanech a Maloměřicích uskuteční před lidovými misemi a to v pondělí 10. a 11. října 2022.

P. Jan Richter (o. Nik)

Zavzpomínali jsme na minulé misie v roce 2010:

Vzpomínky na perníčky

Při minulých misiích v roce 2010 jsme od týmu misionářů dostali za úkol upéct pro celou městskou část misijní koláčky, které by se roznášely spolu s pozváním na misie do jednotlivých domácností.

Z praktických důvodů jsme však zvolili pečení misijních perníčků.

Trochu nám vyrazilo dech, že bude potřeba napéci zhruba 5000 kousků, a tak si skupina asi 10 žen rozdělila úkol, že každá napeče 500 kousků malých perníkových srdíček. Každá z nás použila svůj recept, a tak se nakonec sešly tvrdší i měkčí perníčky. Domluvily jsme se na společném zdobení v prostorách farních budov. Přijala jsem úkol vyrobit pro zdobení všech perníčků jednotnou cukrovou polevu. Neměla jsem ponětí, kolik jí mám vyrobit. A tak jsem použila kilo moučkového cukru.... Je fakt, že hodně polevy zbylo, a tak letos budeme o něco chytřejší.

Na samotném zdobení perníčků a následném balení do minisáčků (samozřejmě po dokonalém zaschnutí polevy) se podíleli i další členové farnosti a příznivci, v malé míře i rodu mužského.

Této aktivitě jsme věnovali hodně času, ale nedá se to srovnat s dobou, kterou zabralo samotné roznášení do jednotlivých domů a bytů. Ne vždy jsme se setkali s pochopením, ale jsem ráda, že se najdou lidé, kteří jsou i dnes schopni udělat něco pro druhé bez nároku na jakoukoliv odměnu. Možná, že někoho alespoň potěšilo, že není tak sám a žije ve velikém společenství naší městské části. Kéž by letošní roznášení perníčků bylo jednou z pozitivních věcí v této velmi těžké době.

P. M.

Taková normální misijní mše svatá

Byla to taková běžná mše svatá při lidových misiích v našem kostele svatého Václava. Při mši se chodí zvonit „umíráčkem“, abychom si připomněli, že na této zemi nebudeme věčně. Při této mši jsem byl funkcí zvoníka pověřen já. V určenou dobu jsem šel zazvonit na věž a poté jsem se vrátil zpět na mši svatou. Vchod do věže a k varhanám je společný, protože v říjnu už je docela chladno a vyfukuje, tak jsem je zavřel. Tuto mši na varhany doprovázela shodou okolností spolužačka mé dcery. Mše proběhla k oslavě Boží a po ní následovalo stavovské kázání, myslím, že bylo určeno pro muže. Kázání bylo nádherné a povzbuzující.

Po kázání jsme pomalu začali opouštět kostel, když tu se od varhan ozval nesmělý dívčí hlásek: „Já nemůžu ven!“ Po krátké konverzaci jsme se dozvěděli, že slečna varhanice nemůže otevřít vchodové dveře na věž. Chvíli s nimi někdo lomcoval ve snaze otevřít je, ale dveře vzdorovaly a otevřít nešly, ač byly odemčené. Nakonec jsme vytáhli žebřík, naštěstí dosáhl až k varhanám na kůr a slečna varhanice ve splývavých šatech sestupovala po žebříku z výšin jako anděl.

V. P.

Jak proběhlo kající procesí

Lidové misie proběhly ve farnosti Brno – Obřany a Maloměřice před 12 lety, a to 19.-25. 9. 2010. Velmi mě tehdy oslovilo kající procesí, které se konalo 22. 9. 2010. O něm jsem si do svého misijního deníku zaznamenala:

“Kající procesí vycházelo od kostela sv. Václava v Brně – Obřanech a mířilo ke kapličky v Brně – Maloměřicích. Po cestě byly neseny svíce, lidé se modlili a zpívali. V kapličky, ke které jsme šťastně došli, se každý krátce dotkl oltáře a prosil za celou obec i své osobní úmysly. Poté jsme před kapličkou dostali požehnání. Na ty svíce, které tak jasně svítily do tmy a do ticha se vznášel krásný zpěv, nikdy nezapomenu.“

Kající procesí se v rámci těchto lidových misií uskuteční ve středu **19. 10. 2022**.

Mgr. Marie Šplouchalová

Svátost smíření byla pro mě velkým zážitkem

Při lidových misiích, které proběhly v naší farnosti před 12 lety, a to 19.-25. 9. 2010, jsem od Boha dostala milost dobré svaté zpovědi. O této události jsem si vytvořila záznam ve svém misijním deníku a ráda bych se s vámi o ni rozdělila:

„Svatá zpověď byla pro mě velkým zážitkem. Když jsem se připravovala, běhal mi mráz po zádech a chvěla jsem se. Při každém i lehkém hříchu, kdy jsem třeba jen jednou zhřešila, jsem slyšela uvnitř strašný hlas: „To nevadí, vždyť to bylo jen jednou.“ Já jsem ale díky Bohu nepodlehla a představovala jsem si, jak Ježíš pro mě umírá a je mučen. Byla jsem si jistá, že jsem žádný hřích při přípravě neopomněla.

Jak jsem přicházela ke zpovědnici, připadlo mi, že je papírek s hříchy těžký a neúnosný. Ale jakmile jsem dostala rozhřešení, cítila jsem, jako by ze mě všechna tíha spadla a ten těžký papírek byl najednou jen starý cár papíru. Poté jsem se modlila pokání a radostně v slzách děkovala Bohu. Mé srdce bylo čisté. Takový zážitek bych přála každému!“

M. J.

Modlitba za zemřelé mě ovlivnila

Při lidových misiích v roce 2010 byla také pronesena společná modlitba za toho, kdo první zemře. Ani ve snu mě nenapadlo, že tato modlitba se bude týkat mého táty.

Pár dní po lidových misiích jsem si otevřela internet a hned mně padla do oka zpráva o tom, že jeden český turista se utopil v moři ve Španělsku. Byl to pro mě šok, protože jsem věděla, že můj táta je ve Španělsku na dovolené a i věk, který ve zprávě byl uvedený, mu odpovídal. Zavolala jsem to svému bratrovi a ten mně moji domněnku, že jde skutečně o našeho tátu během, chvilky potvrdil.

Kromě smutku a bolesti z této zprávy jsem však v sobě pocítila velký vnitřní klid a hned jsem si taky vzpomněla na onu modlitbu, která byla pronášena tolika lidmi při misiích. A tak i přesto, že můj taťka na smrt určitě nebyl připraven, jsem si jista, že modlitba mnohých přispěla k tomu, že dnes se už může radovat spolu se svojí manželkou v nebi. Věřím, že Pán Bůh je dost mocný na to, aby naše nedostatky přikryl svojí láskou a odpuštěním. Zvláště, když se na tento úmysl modlí tolik lidí.

A pro mě osobně tato skutečnost má ještě další dva velké rozměry:

1) Začala jsem se pravidelně modlit za to, abych byla já sama schopna přijmout z Božích rukou každý způsob smrti a abych žila tak, abych byla na smrt připravena, jak nejlépe je to možné.

2) Kdykoliv jdu kolem misijního kříže, vždy si na svého tátu v krátké modlitbě vzpomenu. A tak mám hodně příležitosti mu vyprošovat věčný pokoj!

Bernardeta

Čas nelze vrátit, ale...

Na jedněch lidových misiích vyprávěli staří manželé svou životní zkušenost. Když se před více jak padesáti lety brali, on jí na pouti koupil růženec. Slíbili si, že vždycky budou v neděli spolu chodit do kostela. Doba přinesla společné hospodaření v JZD, on se stal předsedou - vytýkali mu, že je příliš nábožensky založený, přibýly jiné starosti... Kostel začali vynechávat, až to zůstalo jen na velké svátky jako věc formálního zvyku.

Když se změnila politická situace, přišli do důchodu. On jednou náhodně objevil ten kdysi darovaný růženec. Najednou mu to připomnělo všechno to, co se od té doby odehrálo. Nenaplněný slib byl najednou velmi živý. Věděl, že čas vrátit nelze, ale lze něco udělat ještě teď. Rozhodli se s manželkou chodit do kostela i ve všední dny, aby to nějak vynahradili. Protože v jejich farnosti každý den mše svatá není, dojíždějí svým starým autem do sousedství, aby žádný den zbytečně nevynechali. Zevrubně si spočítali, kolik asi těch zanedbaných neděl mohlo být. S uspokojením teď mohli dosvědčit, že už ty zanedbané neděle určitě všechny těmi všedními dny vynahradili. Teď myslí na děti, které to nenačili a snaží se to vynahrazovat před Bohem za ně.

Je to určitě jeden z dobrých projevů pokání, ke kterému jsme stále Bohem vybízeni.

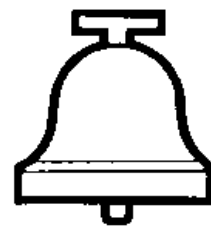
Mons. Jindřich Bartoš

Umíráček

Kromě jiných zvláštností stojí za povšimnutí, že při misiích po každém kázání zvoní umíráček. Poprvé jsme se s tím setkali při oblátských misiích v polském Gorzówě, kde jsme byli na inspiračním pobytu. Výklad misionářů, kteří tehdy misie vedli, se nám natolik zalíbil, že jsme tento prvek zařadili i do našich misií.

Po každém kázání jsou lidé v kostele vyzváni, ať pokleknou a v tichu se každý modlí třikrát Zdrávas, Maria za ty, kdo jsou duchovně mrtví. To jsou ti, kdo žijí v těžkém hříchu. Takovýto stav, kdy člověk žije v těžkém hříchu, je mnohem vážnější a nebezpečnější než nebezpečí tělesné smrti, protože hrozí věčné zavržení, a to je největší tragédie, jaká by mohla člověka potkat. Nad tím právě rozmýšlejí ti, kdo se modlí třikrát Zdrávas, Maria. Jejich rozjímání ještě umocňuje hlas umíráčku. Samozřejmě, že umíráček slyší i ti, kteří nejsou zrovna v kostele, a tak se ptají, kdo zase zemřel. Je to pak příležitost k tomu vysvětlit, že v kostele se modlí za ty, kteří jsou duchovně mrtví. Často toto zjištění může vést člověka k hlubšímu zamyšlení nad osobním stavem života.

P. Marek Dunda

O svátosti smíření trochu jinak

Co je podstatou svaté zpovědi?

Svátostí dar byl nám dán,
aby hřích byl vymazán.

Proč nám Bůh odpouští, když si to nezasloužíme?

Pro Kristovo utrpení
Bůh nám dává odpuštění.

Co se děje ve svátosti smíření?

Ve svátosti smíření
Bůh nám srdce promění.

Proč je dobré chodit často ke svaté zpovědi?

Stále novou milost dává,
v Boží lásce zachovává.

Proč člověk potřebuje svátost smíření, když je pokřtěný?

Křtem je člověk očištěn, ale hřeší dál,
proto nám Bůh v lásce své svatou zpověď dal.

Potřebuje každý člověk svátost smíření?

Každý člověk propad hříchu,
nese v sobě vinu, pýchu.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

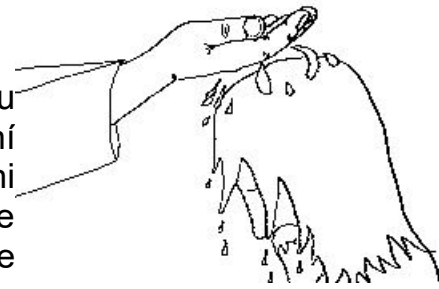
- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (např. potrat)? Pomáhal jsem vždy druhým? Poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- Byl jsem nevěrný v manželství? Nežiji v partnerství Církvi neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi? Nevedu nemravné řeči?
- Kradl jsem? (i ze společného)
- Ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?
- *v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku.*

P. Leo Zerhau

Je to jedno, zda jsi pokřtěný či ne?

Na první pohled by se mohlo zdát, že na otázku v nadpisu článku je možno odpovědět ano, je to úplně jedno. Na první pohled totiž nepoznáme, zda ti, které potkáváme, jsou pokřtěni nebo ne. Někdy se to dokonce nepozná ani podle chování. Ve skutečnosti je v tom úplně zásadní rozdíl. Naplno to bude ale patrné až po smrti, kdy duše pokřtěných předstoupí před Boha s nesmazatelným znamením, že patří do Boží rodiny, zatímco duším nepokřtěných bude toto vzácné znamení v tuto rozhodnou chvíli chybět. Dětem to obrazně přirovnávám ke vstupence do nebe – jedním dechem dodávám, že samozřejmě nestačí vstupenku mít – ale je potřeba podle křtu i žít.

Další významný rozdíl je i v tom, že křtem se smývají hříchy. U malých dětí se smývají následky dědičného hříchu, s kterým se všichni rodíme. Jde o stav – ne-přátelství s Bohem bez nároku na možnost návratu do ráje. Tento stav je následkem hříchu prvních lidí a dědíme ho všichni. Když je pokřtěn někdo větší nebo dospělý, pak se mu navíc ve křtu, odpouštějí i všechny jeho hříchy osobní, což se pak projevuje i v životě tohoto člověka.

Zvláště v poslední době si uvědomuji, jak chudáci nepokřtěni jsou bezbranní vůči různým druhům duchovního zla. Vybavuje se mi například muž, který se přišel ptát kněze, co si má myslet o tom, že ho jistý člověk proklel, a zda se proti tomu může nějak bránit. Ukázalo se, že je nepokřtěný. V tomto a podobných případech chybí nepokřtěným ten duchovní štít křtu, o který se mnohé duchovní zlo může roztržít a díky kterému se dá proti takovýmto vlivům účinněji bránit a bojovat.

Křest navíc účinkuje sám, a proto od chvíle křtu v duši pokřtěného zvláštním způsobem působí Boží milost. A to i u těch, kteří ze křtu nežijí nebo nejsou vedeni k víře – samozřejmě, že správné je podle křtu žít. Vyplyvá tedy z toho, jakási přímá úměra: čím dřív je člověk pokřtěn, tím lépe. To je jeden z důvodů, proč katolická církev křtí malé děti.

O významu a síle křtu by bylo možno psát ještě mnoho. Jen ti, kteří nedoceňují, jak je to velký dar, berou křest na lehkou váhu. Velmi důležité je naučit děti, podle křtu žít. Někdy to rodičům při přípravě přirovnávám k tomu, jako kdyby dítěti nechali připsat na konto dědictví v hodnotě 1 miliardy dolarů, v čemž by jistě nezaváhali, ale to nestačí. Je třeba dítěti ještě sdělit číslo účtu a ukázat, jak se z něj dá vybírat. Křest má mnohem větší hodnotu než miliardu dolarů. A přitom je tak poměrně snadno dostupný. Jistě chápete bolest, s kterou pohlížím na ty, kteří děti nechali pokřtít, ale dál už nedělají nic proto, aby je naučili, jak ze křtu čerpat a žít. A samozřejmě bolestivý pohled na ty, kteří dosud pokřtěni nejsou...

Zakončím slovy nezapomenutelného probošta mikulovského P. Stanislava Krátkého: „A v čem je problém? Vody je dost.“ My kněží jsme zde proto, abychom všem zájemcům o křest umožnili dobře se připravit a uvedli do tajemství, jak podle křtu dál žít.

P. Marek Dunda

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás.

Když přijde někdo nový, je slušné se představit.

Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **jáhen Ladislav Kinc** (62) – trvalý jáhen a kaplan věznice Kuřim. Kazatel, bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).

- **P. Marek Dunda** (53) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkosteletě a Vratětině. Koordinátor Lidových misí, kazatel, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).

- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (51) – kaplan ve farnostech spravovaných FATYMem Vranov. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).

- **Táňa Dohnalová** (42) – asistentka koordinátora lidových misí. Osoba prvního kontaktu pro veškeré dění týkající se lidových misí konané FATYMem Vranov nad Dyjí (mobil: 731 402 748; email: MarieAntonina@seznam.cz).

**Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.
Věř, že Lidové misie nabízí možnost obnovit život. Možnost udělat
změnu, která ti pomůže lépe žít.**

Trocha humoru:

Víte, proč kostlivec nemůže skákat na padáku z letadla? Protože na to nemá žaludek.

Sedí pán v letadle u okénka a něco se mu nezdá, zavolá si tedy letušku a ptá se jí: „*Slečno, prosím vás, neletíme náhodou nějak moc nízko?*“ Ona na něj udiveně podívá a povídá mu: „*Vy se v tom vyznáte?*“ On na to: „*Ani ne, já jen, že jsem za oknem viděl rybu...*“

Ptá se učitelka Pepička: „*Který pták je nejchytřejší?*“ „*Vlaštovka.*“ „*Proč zrovna vlaštovka?*“ „*Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.*“

Byl jednou jeden Honza. I vydal se do světa na zkušenou. Šel a šel, až potkal kouzelného dědečka. Ten ho požádal o buchtu. „*No dobře,*“ povídá Honza. „*Dám ti ji, ale napřed musíš vypít kýbl vody.*“ Dědeček tedy vypil kýbl vody a zase se zeptal: „*Ted' už mi tu buchtu dáš?*“ „*Dám, ale musíš vypít ještě jeden kýbl vody.*“

Dědeček tedy vypil druhý kýbl vody a ptá se: „*Ted' už tu buchtu dostanu?*“

„*Tak do třetice, dědo. Vypij kýbl vody a hned ti dám tu buchtu.*“

Dědeček tedy vypil i třetí kýbl vody, sotva dechu popadal.

Honza se dívá, jak je dědeček zmožený a ptá se ho: „*Tak co, dědečku, ještě chceš tu buchtu?*“ „*Ani ne, jsem plný,*“ odpoví děda. - „*No vidíš. Žízeň jsi měl a ne hlad!*“

Paní učitelka zadala dětem slohovou práci na téma: „*Kdybych byl ředitelem.*“ Všichni se pustili do psaní, jen Pepiček nic.

„*Proč nepíšeš?*“ ptá se ho paní učitelka. „*Co bych psal, čekám na sekretářku!*“

Na nebeskou bránu buší paní a dožaduje se vpuštění do nebe.

„*Svatý Petře, jdu navštívit pana Jiřího Vojtíška. Musí být tady v nebi. Za života byl nesmírně hodný, všem vycházel vstříc, dělal jenom dobro, lidem vše opravoval zdarma, sloužil a pomáhal.*“

Svatý Petr se brání, ale nakonec souhlasí, že se pokusí podívat, zda v nebi zmíněný pan je. A přemýšlí: „*Opravdu byl tak hodný za života? Tak to jej musím hledat v knize svatých.*“ Hledá dlouho, ale nemůže ho najít.

„*Paní, tady v nebi asi nebude, protože není uveden ani mezi svatými.*“

Paní se rozčílí, začne hubovat a nadávat a říká: „*Jak je to možné? Šedesát let jsem s ním žila v manželství, tak to ho musím velmi dobře znát a vědět, jaký byl.*“

Svatý Petr se zamyslí a odpoví: „*To jste měla rovnou říct, že žil tak dlouho s vámi v manželství. To ho nemohu hledat mezi svatými, ale mezi mučedníky.*“

Tento zpravodaj k Lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v září L. P. 2022 **Římskokatolická farnost Brno-Obřany, Maloměřice** vedené duchovním správcem jáhnem Petrem Šplouchalem (mobil 605 487 938, e-mail splouchal@atlas.cz). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti Lidových misií od 16. 10. do 22. 10. 2022. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!